

Julens sange & salmer

Det kimer nu til julefest

Det kimer nu til julefest,
det kimer for den høje gæst,
som steg til lave hytter ned
med nytårsgaver: fryd og fred.

O, kommer med til Davids by,
hvor engle sjunge under sky;
o, ganger med på marken ud,
hvor hyrder høre nyt fra Gud!

Og lad os gå med stille sind
som hyrderne til barnet ind,
med glædestårer takke Gud
for miskundhed og nådebud!

O Jesus, verden vid og lang
til vugge var dig dog for trang,
for ringe, om med guld tilredt
og perlestukken, silkebredt.

Men verdens ære, magt og guld
for dig er ikkun støv og muld;
i krybben lagt, i klude svøbt,
et himmelsk liv du har mig købt.

Velan, min sjæl, så vær nu glad,
og hold din jul i Davids stad,
ja, pris din Gud i allen stund
med liflig sang af hjertens grund!

Ja, sjunge hver, som sjunge kan:
Nu tændtes lys i skyggers land,
og ret som midnatshanen gol,
blev Jakobs stjerne til en sol 1.

Nu kom han, patriarkers håb,
med flammeord og himmeldåb;
og barnet tyder nu i vang,
hvad David dunkelt så og sang.

Kom, Jesus, vær vor hyttegæst,
hold selv i os din julefest!
Da skal med Davids-harpens klang
dig takke højt vor nytårssang.

Martin Luther 1535.

N.F.S. Grundtvig 1817. Bearbejdet
1852.

Et barn er født i Betlehem

Et barn er født i Betlehem,
thi glæde sig Jerusalem!
Halleluja, halleluja!

En fattig jomfru sad i løn
og fødte Himlens kongesøn.
Halleluja, halleluja!

Han lagdes i et krybberum,
Guds engle sang med fryd derom:
Halleluja, halleluja!

Og Østens vise ofred der
guld, røgelse og myrra skær.
Halleluja, halleluja!

Forvunden er nu al vor nød,
os er i dag en frelser fød.
Halleluja, halleluja!

Guds kære børn vi blev på ny,
skal holde jul i Himmel-by.
Halleluja, halleluja!

På stjernetæpper lyseblå
skal glade vi til kirke gå.
Halleluja, halleluja!

Guds engle der os lære brat
at synge, som de sang i nat:
Halleluja, halleluja!

Da vorde engle vi som de,
Guds milde ansigt skal vi se.
Halleluja, halleluja!

Ham være pris til evig tid
for frelser bold og broder blid!
Halleluja, halleluja!

Latin 14. årh. Tysk 1545. Dansk
1544. 1569.

N.F.S. Grundtvig 1820 og 1845.

En lille nisse rejste

En lille nisse rejste
med ekstrapost fra land til land,
hans agt det var at hilse
på verdens største mand.

Han kom til stormogulen
og der, hvor kæmpekålen gror,
men mellem alle kæmper
han tyktes ingen stor.

Da gik han ned til havet
og stirred i det klare vand; -
han smilte, thi nu havde
han set den største mand.

Jul. Chr. Gerson, 1845

På loftet sidder nissen med sin julegrød

På loftet sidder nissen med sin julegrød,
sin julegrød, så god og sød,
han nikker, og han spiser, og han er så glad
for julegrød er hans bedste mad.
Men rundt omkring står alle de små rotter,
og de skotter, og de skotter:
”Vi vil så gerne ha’ lidt julegodter,”
og de danser, danser rundt i ring.

Men nissefar han truer med sin store ske:
”Vil I nu se at kom’ af sted,
for jeg vil ha’ min julegrød i ro og fred,
og ingen, ingen vil jeg dele med.”
Men rotterne de hopper, og de danser,
og de svinser, og de svanser,
de kikker efter grøden, og de standser,
og de står om nissen tæt i ring.

Men nissefar han er en lille hidsigprop,
og med sin krop han gør et hop:
”Jeg henter katten, hvis I ikke holder op,
når katten kommer, skal det nok bli’ stop.”
Så bliver alle rotterne så bange,
åh, så bange, åh, så bange,
de vender sig og danser et par gange,
og en, to, tre, så er de væk!

Margrethe Munthe

Kender i den om Rudolf

Der er dådyr og rådyr
og tusinde smådyr.
Elsdyr og pelsdyr
og så er der todgy'r!
Men min øjesten,
det var Rudolf, som var en ren.

Kender I den om Rudolf,
Rudolf med den røde tud.
Han var et gammelt rensdyr,
som så højt mærkværdig ud.

Alle de andre rensdyr
lo, så Rudolf han blev flow
over sin røde næse,
det var ikke spor af sjov!

Men en tåget julenat
julenissen skreg:
”Jeg kan ikke finde vej,
Rudolf, kom og lys for mig!”

Og I kan tro, at Rudolfs
næse lyste som et fyr!
Skål for de røde næser!
Dejligt juleeventyr!

Poul M. Jørgensen

En rose så jeg skyde

En rose så jeg skyde
op af den frosne jord,
alt som os fordem spåde
profetens trøsteord.
Den rose spired frem
midt i den kolde vinter
om nat ved Betlehem.

For rosen nu jeg kvæder
om kap med Himlens hær.
En jomfru var hans moder,
Maria ren og skær.
I ham brød lyset frem
midt i den mørke vinter
om nat ved Betlehem.

Den rose fin og lille
har dejlig duft og skær;
den lyse for os ville
og sprede mørket her;
i sandhed mand og Gud;
af syndens nød og pine
han nådig hjalp os ud.

Str. 1-2: Michael Praetorius 1609.
Th. Laub 1920. Str. 3: F. Layritz
1844.
Uffe Hansen 1935.

Dejlig er den himmel blå

Dejlig er den himmel blå,
lyst det er at se derpå,
hvor de gyldne stjerner blinke,
hvor de smile, hvor de vinke
os fra jorden op til sig.

Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted mat,
men med ét der blev at skue
én så klar på himlens bue
som en lille stjernesol.

Når den stjerne lys og blid
sig lod se ved midnatstid,
var det sagn fra gamle dage,
at en konge uden mage
skulle fødes på vor jord.

Vise mænd fra Østerland
drog i verden ud på stand
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
som var født i samme stund.

De ham fandt i Davids hjem,
de ham fandt i Betlehem
uden spir og kongetrone,
der kun sad en fattig kone,
vugged barnet i sit skød.

Stjernen ledte vise mænd
til vor Herre Kristus hen;
vi har og en ledestjerne,
og når vi den følger gerne,
kommer vi til Jesus Krist.

Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans Guddoms-ord det klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod.

N.F.S. Grundtvig 1810 og 1853.

Sikken voldsom trængsel og alarm

Sikken voldsom trængsel og alarm,
det er koldt, og man må gå sig varm.
Lygten tændes klokken fire alt,
det skal være aften med gevalt.
Midt på gaden sælges træer og frugt,
se butikken, hvor den stråler smukt!
Varer kan man få i tusindvis,
tænk Dem bare, under indkøbspris.
pris, pris, pris, pris, pris, pris,
tænk Dem bare, under indkøbspris,
pris, pris, pris, pris, pris, pris,
tænk Dem bare, under indkøbspris!

Pyntet smukt af en usynlig hånd
står nu træet der med lys og bånd.
Døren åbnes, og man strømmer ind,
kredsen sluttet med begejstret sind.
Børnene, de hoppe rask af sted,
bedstefader, han er også med;
lad os tage del i deres sang,
brødre, vi var også børn engang.
gang, gang, gang, gang, gang, gang,
brødre, vi var også børn engang,
gang, gang, gang, gang, gang, gang,
brødre, vi var også børn engang.

Juleaften, oh hvor er du sød,
så skal alle folk ha' risengrød -
æbleskiven bliver flittigt vendt,
gåsestegen er til bageren sendt.
Bonden sidder tidligt ved sit fad,
sikken Guds velsignelse af mad;
lænkehunden selv får dobbelt sul,
den skal også vide, det er jul.
jul, jul, jul, jul, jul, jul,
den skal også vide, det er jul,
jul, jul, jul, jul, jul, jul,
den skal også vide, det er jul.

Når man ikke er en doven krop,
står man julemorgen tidlig op.
Klokken kimer, gaden er så glat,
kirken lyser i den stille nat.
Indenfor er sang og festlig fred,
og man føler sig så vel derved,
allerhelst når præk'nen ikke dur
thi så får man sig en lille lur!
lur, lur, lur, lur, lur, lur,
thi så får man sig en lille lur,
lur, lur, lur, lur, lur, lur
thi så får man sig en lille lur.

Du, som skænkte os den skønne fest,
hvad der båder os, det ved du bedst.
dog har jeg det håb, at før jeg dør
du ej nægter mig en vis favør:
Drej kun universet helt omkring,
vend kun op og ned på alle ting,
jorden med, - thi den er falsk og hul, -
rør blot ikke ved min gamle jul!
Jul, jul, jul, jul, jul, jul,
rør blot ikke ved min gamle jul!
Jul, jul, jul, jul, jul, jul
rør blot ikke ved min gamle jul!

Peter Faber

Bjældeklang

Vint'ren er så kort, vi må bruge hvert minut
sneen smelter bort, og sår det hele slut.
Nu er jorden hvid og kanen, den er klar.
Sår der altså ingen tid til nogen dikkedar'.

Bjældeklang, bjældeklang over vej og sti
kan man høre vintervejrets kendingsmelodi.
Bjældeklang, bjældeklang gennem mark og skov
farer vi på kanetur og ih, hvor er det sjov.

Over stok og sten går det rask af sted
Lottes lange ben kan ikke følge med.
Sneen falder tæt, og aft'nen stunder til,
vi er blevet trætte, og nu skal det hjemad gå.

Bjældeklang, bjældeklang, over vej og sti
kan man høre vintervejrets kendingsmelodi.
Bjældeklang, bjældeklang, sød og let musik
fylder vores kanetur med yndig romantik

Otto Leisner

Nu tændes tusind julelys

Nu tændes tusind julelys
på jorden mørk og rund,
og tusind stjerner stråler smukt
på himlens dybblå grund.

Du stjerne over Betlehem
oh, lad dit milde lys
oplyse alt med håb og fred,
så kærligheden ses.

Og over by og land i nat
går julens glade bud,
at født er Herren Jesus Krist
vor frelser og vor Gud.

Lad hvert et hjerte, koldt og mørkt,
se strålen mild og blid,
en stråle af Guds kærlighed
i signed juletid.

Glade jul, dejlige jul

Glade jul, dejlige jul,
engle dale ned i skjul!
Hid de flyve med Paradis-grønt,
hvor de se, hvad for Gud er kønt,
lønlig iblandt os de gå.

Julefryd, evige fryd,
hellig sang med himmelsk lyd!
Det er englene, hyrderne så,
dengang Herren i krybben lå,
evig er englenes sang.

Fred på jord, fryd på jord,
Jesusbarnet blandt os bor!
Engle sjunge om barnet så smukt,
han har Himmerigs dør oplukt,
salig er englenes sang.

Salig fred, himmelsk fred
toner julenat herved!
Engle bringe til store og små
bud om ham, som i krybben lå,
fryd dig, hver sjæl, han har frelst!

B.S. Ingemann 1850 og 1852.

Julen har bragt velsignet bud

Julen har bragt velsignet bud.
Nu glædes gamle og unge:
Hvad englene sang i verden ud,
nu alle små børn skal sjunge.
Grenen fra livets træ står skønt
med lys som fugle på kviste.
Det barn, som sig glæder fromt og
kønt, skal aldrig den glæde miste.

Glæden er jordens gæst i dag
med himmelkongen den lille.
Du fattige spurv! Flyv ned fra tag
med duen til julegilde!
Dans, lille barn, på moders skød!
En dejlig dag er oprunden:
I dag blev vor kære frelser fød
og paradisesvejen funden.

Frelseren selv var barn som vi,
i dag han lå i sin vugge.
Den have, Guds engle flyve i,
vil Jesus for os oplukke.
Himmerigs konge blandt os bor,
han juleglæden os bringer,
han favner hver barnesjæl på jord
og lover os englevinger.

Tekst: B. S. Ingemann, 1839
Melodi: C. E. F. Weyse, 1841

Dejlig er jorden

Dejlig er jorden,
prægtig er Guds himmel,
skøn er sjælens pilgrimsgang!
Gennem de fagre
riger på jorden
gå vi til paradys med sang!

Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slægt skal følge slægters gang.
Aldrig forstummer
tonen fra himlen
i sjælens glade pilgrimssang.

Kimer, I klokker!

Kimer, I klokker!
ja, kimer før dag i det dunkle!
Tindrer, I stjerner, som englenes
øjne kan funkler!
Fred kom til jord,
Himmelens fred med Guds Ord.
Æren er Guds i det høje!

Synger og danser,
og klapper i eders småhænder,
menneskebørnene
alle til jorderigs ender!
Født er i dag
barnet til Guds velbehag.
Æren er Guds i det høje!

Englene sang den
først for markens hyrder,
skønt fra sjæl til sjæl det lød:
Fred over jorden!
Menneske, fryd dig,
os er en evig frelser fød!

Tekst: B. S. Ingemann, 1850
Melodi: Schlesisk, 18. årh.

Julen er kommet med solhverv for
hjerterne bange,
jul med Guds barnet
i svøb, under englenes sange,
kommer fra Gud,
bringer os glæds-kabens bud.
Æren er Guds i det høje!

N.F.S. Grundtvig.

Højt fra træets grønne top

Højt fra træets grønne top
stråler juleglansen
spillemand, spil lystigt op
nu begynder dansen.
Læg nu smukt din hånd i min
ikke rør ved den rosin!
Først skal træet vises
siden skal det spises.

Se, børnlil, nu går det godt
I forstår at trave,
lad den lille Signe blot
få sin julegave.
Løs kun selv det røde bånd!
Hvor du ryster på din hånd
Når du strammer garnet,
kvæler du jo barnet!

Peter har den gren så kær,
hvorpå trommen hænger
hvergang han den kommer nær
vil han ikke længere.
Hvad du ønsker, skal du få
når jeg blot kan stole på
at du ej vil tromme
før min sang er omme.

Anna, hun har ingen ro
før hun får sin pakke
fire alen merino
til en vinterfrakke.
Barn, du blir mig altfor dyr
men da du så propert syr
sparer vi det atter,
ikke sandt, min datter?

Denne fane ny og god
giver jeg til Henrik.
Du er stærk og du har mod
du skal være fændrik.
Hvor han svinger fanen kækt
Børn, I skylder ham respekt
vid, det er en ære,
Dannebrog at bære.

O, hvor er den blød og rar
sikken dejlig hue!
Den skal sikre bedstefar
imod frost og snue.
Lotte, hun kan være stolt
tænk jer, hun har garnet holdt!
Det kan Hanne ikke,
hun kan bare strikke.

Børn, nu er jeg bleven træt
og I får ej mere.
Moder er i køkkenet,
nu skal hun traktere.
Derfor får hun denne pung,
løft engang, hvor den er tung!
Julen varer længe,
koster mange penge.

Peter Faber, 1848

Glædelig jul

